08/09/2019

“Να δείχνουμε την πίστη και την αγάπη μας στον Χριστό”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή 8 Σεπτεμβρίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Γενεθλίου της Θεοτόκου Μαλγάρων.

“Αν, λοιπόν, θέλουμε να είμαστε άξιοι της αγάπης του Θεού και να τιμούμε την Παναγία μας, ας προ-σπαθούμε και εμείς να δείχνουμε την πίστη και την αγάπη μας στον Χριστό εφαρμόζοντας στη ζωή μας τις εντολές του, ώστε να αξιωθούμε να κληρονομήσουμε και να απολαύσουμε την αιώνιο ζωή μαζί με την Παναγία μητέρα μας, την Υπεραγία Θεοτόκο” τόνισε στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας τελέστηκε η χειροθεσία σε Αναγνώστη του κ. Παπαϊωάννου Κυριάκου, ο οποίος διακονεί στο Αναλόγιο της ενορίας.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ

«Οὕτως ἠγάπησεν ὁ Θεός τόν κό-σμον, ὥστε τόν Υἱόν αὐτοῦ τόν μο-νογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πι-στεύων εἰς αὐτόν … ἔχῃ ζωήν αἰώ-νιον».

Κυριακή πρό τῆς Ὑψώσεως τοῦ τι-μίου Σταυροῦ καί ἡ Ἐκκλησία μας ἑορτάζει σήμερα τήν πρώτη Θεομητορική ἑορτή τοῦ ἐκκλησια-στικοῦ ἔτους. Τιμᾶ τό Γενέσιο τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, στό ὁποῖο εἶναι ἀφιερωμένος ὁ πανηγυρίζων αὐτός περικαλλής ἱερός ναός τῶν Μαλγάρων.

Τί εἶναι ὅμως ἡ σημερινή ἑορτή; Τί εἶναι τό Γενέσιο τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου; Εἶναι ἕνα χειροπιαστό δεῖγμα τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ γιά τόν ἄνθρωπο. Ἕνα δεῖγμα τῆς ἀγά-πης, στήν ὁποία ἀναφέρθηκε ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης στό σημε-ρινό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα. «Οὕ-τως ἠγάπησεν», λέγει, «ὁ Θεός τόν κόσμον, ὥστε τόν Υἱόν αὐτοῦ τόν μονογενῆ ἔδωκεν». Τόσο ἀγάπησε ὁ Θεός τόν κόσμο, ὥστε προσέφερε τόν μονογενῆ του Υἱό χάρη τῶν ἀν-θρώπων. Καί πῶς τόν προσέφε-ρε; Τόν προ-σέφερε ἐνανθρωπή-σα-ντα διά τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Σήμερα γίνεται τό πρῶτο θαῦμα τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ πρός τόν πε-πτωκότα ἄνθρωπο. Γεννᾶται ὡς καρπός τῆς προσευχῆς τῶν ἁγίων καί εὐσεβῶν γονέων της, τοῦ Ἰω-α-κείμ καί τῆς Ἄννης, ἡ Παναγία μας, αὐτή διά τῆς ὁποίας ἐπρό-κειτο νά γίνει ὁ Θεός ἄνθρωπος γιά νά σώσει τόν ἄνθρωπο.

Καί ἡ γέννησή της δέν εἶναι μόνο ἀπόδειξη τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ πρός τούς ἐκλεκτούς δούλους του, τούς γονεῖς της, τούς ἁγίους Ἰω-ακείμ καί Ἄννα, οἱ ὁποῖοι ἐπί ἔτη ὑπέμεναν τήν αἰσχύνη τῆς ἀτε-κνί-ας καί τόν παρακαλοῦσαν νά λύ-σει τά δεσμά της καί νά χαρίσει στήν Ἄννα καρπόν κοιλίας, ἀλλά εἶναι ἀπόδειξη τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ πρός ὅλο τό ἀνθρώπινο γέ-νος. Διότι μέ τή γέννηση τῆς Ὑπε-ραγίας Θεοτόκου ἀρχίζει νά πραγ-ματοποιεῖται τό σχέδιο τῆς θείας οἰκονομίας γιά τή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων, ἐφόσον ἡ Παναγία θά γινόταν ἡ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, θά γι-νόταν ἐκείνη, ἡ ὁποία θά δάνειζε τήν ἀνθρώπινη σάρκα στόν μονο-γενῆ Υἱό καί Λόγο του.

Ὅμως τό σχέδιο τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ δέν ἐξαντλεῖται στήν ἐναν-θρώπιση τοῦ Υἱοῦ του διά τῆς Πα-ναγίας Παρθένου. Συνεχίζεται κα-θώς, σύμφωνα μέ τόν ἱερό Εὐ-αγ-γελιστή, ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ γίνε-ται ἄνθρωπος, ὥστε κάθε ἄνθρωπος πού

πιστεύει σ᾽ Αὐτόν νά ἔχει ζωή αἰώνιο, νά ἀποκτήσει, δηλαδή, καί νά ἀπολαύσει ὁ ἄνθρωπος αὐτό πού στερήθηκε μέ τήν παρακοή τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ καί τήν ἁμαρτία.

Ἄν ὅμως ἡ γέννηση τῆς Πανα-γίας ἀποτελεῖ ἀπόδειξη τῆς ἀγά-πης τοῦ Θεοῦ γιά τόν ἄνθρωπο, ὅπως εἴπαμε, ἡ ζωή της ἀποτελεῖ ἐπιβεβαίωση τῆς ὑποσχέσεως πού δίδει σήμερα ὁ Θεός. Διότι ἡ Πα-ναγία ἦταν ἡ πρώτη ἡ ὁποία πί-στευσε στόν Υἱό τοῦ Θεοῦ, πρίν ἀκόμη νά τόν δεῖ, πρίν ἀκόμη νά τόν κρατήσει ὡς βρέφος στή μη-τρι-κή της ἀγκάλη. Ἡ ἀπάντησή της στόν ἀρχάγγελο Γαβριήλ «ἰ-δού ἡ δούλη Κυρίου γένοιτό μοι κατά τό ρῆμα σου», ἦταν ἡ ἔκ-φραση τῆς πίστεώς της στόν Υἱό τοῦ Θεοῦ, πού θά ἐρχόταν δι᾽ Αὐ-τῆς στόν κόσμο ὡς σωτήρας καί λυ-τρωτής του.

Μέ τή μεγάλη αὐτή πίστη τῆς Ὑπε-ραγίας Θεοτόκου, ἡ ὁποία ὑπερ-βαίνει τήν πίστη ὅλων τῶν ἁγίων, τῶν ἀποστόλων καί τῶν μαρτύρων, πού θυσίασαν τή ζωή γιά τόν Χριστό, ἐπιβεβαιώνεται ἡ ὑπόσχεση τοῦ Θεοῦ ὅτι ὅποιος πιστεύει στόν Υἱό του θά ἔχει τήν αἰώνιο ζωή. Καί ἡ Παναγία μας ἀποτελεῖ ἀπόδειξη τῆς ἀληθείας αὐτῆς τῆς ὑποσχέσεως. Διότι ὄχι μόνο ἀπολαμβάνει τήν αἰώνιο ζωή πλησίον τοῦ Υἱοῦ της, ἀλλά ἀξιώθηκε τρεῖς ἡμέρες μετά τήν Κοίμησή της νά μεταστεῖ ἐν σώ-μα-τι στόν οὐρανό, γιά νά παρίσταται αἰωνίως δίπλα στόν θρόνο τοῦ Υἱοῦ της «ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ πε-ριβεβλημένη, πεποικιλμένη» καί νά δέεται διηνεκῶς ὑπέρ τῆς κόσμου ζωῆς καί σωτηρίας. Νά δέεται γιά ὅλους ἐμᾶς πού πιστεύ-ουμε στόν Υἱό καί τήν τιμοῦμε ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ καί δική μας μητέρα.

«Οὕτως ἠγάπησεν ὁ Θεός τόν κό-σμον, ὥστε τόν Υἱόν αὐτοῦ τόν μο-νογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πι-στεύ-ων εἰς αὐτόν ... ἔχῃ ζωήν αἰώ-νι-ον».

Ὁ λόγος τοῦ σημερινοῦ εὐαγγε-λι-κοῦ ἀναγνώσματος καί τό ἱερό πρόσωπο τῆς Ὑπεραγίας Θεοτ-ό-κου, τῆς ὁποίας ἑορτάζουμε τό Γενέσιο, μᾶς ὑπενθυμίζει τό χρέος πού ἔχουμε καί ἐμεῖς νά ἀνταπο-κριθοῦμε στήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ.

Πῶς μποροῦμε ὅμως νά ἀνταπο-κριθοῦμε; Μποροῦμε, ἀνταποδίδο-ντας τήν ἀγάπη του μέ τήν ἀγάπη μας. Καί ὅποιος ἀγαπᾶ τόν Θεό, λέ-γει ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, αὐτός τη-ρεῖ τίς ἐντολές του. Αὐτός ἀγω-νίζεται γιά νά ζήσει σύμφωνα μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὅπως ἀκρι-βῶς ἔκανε καί ἡ Παναγία μας.

Ἄν, λοιπόν, θέλουμε νά εἴμαστε ἄξιοι τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ καί νά τιμοῦμε τήν Παναγία μας, ἄς προ-σπαθοῦμε καί ἐμεῖς νά δείχνουμε τήν πίστη καί τήν ἀγάπη μας στόν Χριστό ἐφαρμόζοντας στή ζωή μας τίς ἐντολές του, ὥστε νά ἀξιω-θοῦμε νά κληρονομήσουμε καί νά ἀπολαύσουμε τήν αἰώνιο ζωή μαζί μέ τήν Παναγία μητέρα μας, τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο.